

[Boeck-Hansen.]

paa anden Maade, men saa maatte de aflastes.

Jeg fremsætter mine Betragtninger over Eksamenskravene, fordi jeg er meget bange for, at man ikke altid faar de rigtige Mennesker ind paa Den polytekniske Lærestalt, endsiges ud af den. Jeg sad forleden Dag sammen med 3 eller 4 meget, meget velansete Civilingeniører, og af disse vilde der kun være kommet een ind paa Polyteknisk Lærestalt, hvis Kravene, dengang de kom ind, havde været stillet, som de nu bliver det, og jeg vil paastaa, at de Herrer, jeg sad sammen med, er meget, meget dygtige Ingeniører. Jeg anerkender til fulde den boglige Kundskabs Betydning; Skolekundskaerne skal være i god Orden. Men det er dog maaske ikke afgørende, at man kan Oldtidskundskab saa godt, at man sikrer sig en Udmærkelse til Studentereksamen for ved Hjælp af den at blive Civilingeniør. Det kan godt være, at der er noget dér, som er forkert. Jeg underkender som sagt ikke paa nogen Maade Skolekundskaer, men jeg vil gerne samtidig sige, at jeg tror ikke, vi har tilstrækkelig mange Civilingeniører herhjemme. Det har nemlig vist sig, at man har maattet supplere dem med Folk, der har læst paa andre Kursus, Folk, som har gennemgaaet Handelsministeriets Erhvervsskoler. Det er ikke, fordi det ikke i mange Tilfælde er lykkedes at fremskaffe værdifuld Arbejds-kraft, for det er særdeles dygtige Folk, der kommer derfra, men de har bare ikke den Uddannelse, som Undervisningsministeriet mener er den rette, naar man skal være Civilingeniør.

I det hele taget maa jeg have Lov til at sige, at jeg er principiel Modstander af enhver Begrænsning af Adgangen til et Fag af økonomiske Grunde, idet jeg tror, Begrænsningen nok skal komme af sig selv. Naar man faar Lov til at prøve sig frem, skal Konkurrencen nok medføre, at Begrænsningen kommer af sig selv.

Medens jeg taler om Ingeniørerne, vil jeg gerne sige, at jeg tror, man efter den store Krig faar Brug for mange Ingeniører, og jeg anser det for en af Danmarks store Pligter at staa vel rustet, naar denne store Krig er forbi, saadan at vi kan stille virkelig gode Kræfter til Raadighed i Fredens Arbejde og ved Genopbyggelsen af alt det, som nu falder i Grus.

Jeg har dernæst et andet Punkt, jeg gerne vil tale om, og som ogsaa i nogen Grad vedrører den højtærede Undervisningsminister. I og for sig havde det ikke

været min Agt i disse vanskelige Tider at tale om dette Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Kooperationen kontra det frie Erhverv. Det Spørgsmaal vilde jeg egentlig have ladet hvile, skønt det stadig ligger mig paa Hjerte, men der er nu sket det, at Erhvervene har faaet et haardt Slag i Ryggen, og det fra en Statsinstitution eller rettere med en Statsinstitutions Hjælp, idet nemlig Statsradiofonien har udgivet en Bog om Danmarks Erhverv, en Bog, man kalder for Grundbogen. Jeg skal ikke nævne Navnet paa Forfatteren, for jeg er et meget hensynsfuldt Menneske, men jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister, som selvfølgelig ikke har det fjerneste Ansvar for, at denne Bog er kommet ud, at den ikke kommer i flere Eksemplarer, end den allerede er kommet i, for de 5 000 Eksemplarer, der er kommet, er fulde af Rigtigheder. Bogen skulde jo hjælpe til Oplysning her i Landet, men al Oplysning skal gerne grunde sig paa Sandhed og Rigtighed, og det syns jeg ikke denne Bog gør. Derfor er det mig ogsaa en stor Overraskelse, at Hr. Rosenkjær har valgt saadanne Medarbejdere ved denne Bogs Udarbejdelse.

Der er et Afsnit om Industrien. Det er meget tyndt det Afsnit, og det er ikke egnet til Vejledning. Det indeholder adskillige positive Fejl. Der er Oplysninger, som efter min Mening er fuldkommen forkerte. Hvad mener man nu f. Eks. om, at der siges, at Industriens Eksport maa betegnes som en Fjer i Hatten? Hvad i al Verden kan Meningen være med det? Der er dog vel ingen, der tror, at Industrien, som ellers ikke bliver rost for sine gode Egenskaber, virkelig skulde eksportere for at glæde andre eller eksportere af lutter Forfængelighed. Nej, Industrien eksporterer, fordi den mener, at det kan betale sig at gøre det, og der er overhovedet ikke Tale om nogen Fjer i Hatten. Den gør det, fordi den anser det for erhvervsmæssigt rigtigt.

Det forekommer mig ogsaa, at Forfatteren har en lidt forkert Opfattelse af, hvad Monopoler egentlig er for noget. Og saa har Forfatteren ogsaa faaet ganske forkert i Halsen, hvilke Opgaver Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri har. Forfatteren mener, at den kun har interne Opgaver, men dette er jo helt galt. Vi, der deltager i Lovgivningsarbejdet, ved meget godt, hvor megen Vægt vi lægger paa at have netop denne Fællesrepræsentation for Haandværk og Industri her i Landet.

Det er kedeligt, at denne Bog er kommet ud. Og det er kedeligt for de Mennesker, der skal støtte sig paa de Oplysninger,